

Elkönyvelve

Elveszett fák, s megroskadt bokrok műve
Kihaszználva, elszakadva repülnek a tűzre.
A lapokon futnak fürge sorok
Közöttük jelentés, oldalán ujjnyomok.

A sorok között rejtőzik a történet
Felhasználva heteket és a múltó évet.
Sima borítása a nyomda gépeit járta,
Levél volt, massa, majd lapként íróját várta.

Üres volt, de megtöltötték ráncos kezek,
Üres volt, de felfigyeltek rá számos szemek.
A mondatok beleégtek testébe,
Majd egy polcra került, s ottmaradt estére.

Este csak a sötétség lesz vadásza.
De a nyugvó nap felkelő zsvajjal babrálja.
Meváltoztat lelket, összetör szívet,
Időkapszulaként őriz minden kincset.

A jövő nemzedéke csak erre fog emlékezni,
Hogy érdemes egy lapot szavakkal felvértetni.
A jövő nemzedéke nem zuhan könnyekkel a mélybe,
Élni fog. mert volt megírt segítsége.